

Mọi lần bước sang năm mới, có lẽ quý vị cũng như chúng tôi, háng hái, thích thú trộm c nh ng d tính t t đ p cho năm mới nh ng cũng không khi hi i t c v m t đi u nào đó trong năm cũ. Có nh ng đi u không nên làm mà chúng ta đã làm và có nh ng đi u đáng làm, nên làm nh ng chúng ta đã không làm và không còn c h i đ làm n a. N u d ng i suy nghĩ chúng ta th y đ i s ng ch là nh ng ngày, tháng, năm k t h p i. Nh ng ngày, tháng, năm đó đ c g i chung là th i gian. Đ i s ng chính là thì giờ, là th i gian. Khi nói đ n th i gian là nói đ n ba giai đ n: nh ng ngày đã qua, nh ng ngày đang có tr c m t và nh ng ngày s đ n, t c là quá kh , hi n t i và t ng lai. Cu c đ i ng i nào cũng có quá kh , hi n t i và t ng lai. Chúng ta có th ôn i quá kh , d tính cho t ng lai, nh ng s ng thì chúng ta ch có th s ng trong hi n t i. Chúng ta c n th y rõ đi u đó đ không phí ph m nh ng năm tháng mà Đ c Chúa Tr i ban cho cu c đ i chúng ta, cũng không đem i thi t h i, đau bu n cho chính mình và ng i chung quanh.

Chúng tôi nói đi u đó vì khi chúng ta không s ng v i hi n t i mà c s ng trong quá kh là nh ng đi u không còn n a ho c s ng m m ng nh ng đi u c a t ng lai là đi u ta ch a n m ch c trong tay. Nh ng ng i có m t quá kh huy hoàng th ng hay s ng trong quá kh thay vì đ i di n v i hi n t i. H s ng gi ng nh mình v n còn nh ng t c v , uy quy n, danh ti ng c a nh ng ngày tháng cũ. Có ng i bi t hi n t i mình đã m t h t nh ng đi u đó nh ng th ng mu n nh c i quá kh đ c m th y sung s ng, hãnh di n, nh ng sâu kín trong lòng là t c nu i và đau bu n. Nh ng ng i s ng trong quá kh gây thi t h i cho chính mình, vì đã d ng i bên l cu c s ng, đánh m t nh ng ngày t t đ p c a hi n t i. Không ích i cho chính mình mà có khi là gánh n ng cho ng i chung quanh.

Ng i v i ng i s ng trong quá kh là nh ng ng i s ng trong t ng lai, hay suy nghĩ quá nhi u đ n t ng lai và quên đi hi n t i. Chúng ta c n suy nghĩ và ho ch đ nh cho t ng lai nh ng chúng ta không th s ng trong t ng lai. Ng i s ng trong t ng lai th ng có hai khuynh h ng: ho c là lo i ng ho c là quá i c quan đ n n i thi u th c t . Nh ng ng i lo i ng thì lúc nào tâm trí cũng nghĩ đ n nh ng chuy n r i ro s x y ra. Lo không bi t cu c đ i mình, gia đình mình trong t ng lai s nh th nào, khi v h u mình có đ ti n đ s ng hay không, khi già y u b nh ho n con cái s chăm sóc hay b bê, v.v... Nhi u ng i ch a đau nh ng c nghĩ đ n ngày mình đau m, ch a già nh ng c lo i ng cho tu i già. Cũng có ng i không lo i ng cho t ng lai nh ng s ng trong t ng lai b ng cách xem nh ng đi u mình d phóng, mong c nh là nh ng đi u đã có trong tay. Ví d nh m i có vi c làm nh ng nghĩ là mình thông th r i, nên mua s m đ th ; ho c m i ra làm ăn nh ng tin là mình s thành công nên mua nhà, mua xe, v.v... Ch a đ đ t, ch a có b ng c p trong tay nh ng nói và làm nh là mình đã có nh ng đi u đó trong tay, nh ng ng i x a đã nói: "ch a đ ông nghề đã đ hàng t ng."

Thật ra, chúng ta cần nhìn lại quá khứ để học hỏi, rút kinh nghiệm, và cần hoạch định, dè tính cho tương lai nhưng chúng ta chỉ có thể sống trong hiện tại mà thôi. Chúng ta "sống trong hiện tại" chỉ không phải là "sống cho hiện tại." Đây là hai điều khác nhau. Người sống trong hiện tại là người thực tế, khôn ngoan; còn người sống cho hiện tại là người không có mục đích cho cuộc đời, nhưng chỉ sống cho những đòi hỏi thấp hèn, tầm bè.

Lại Chúa dạy bao gì cũng là kim chỉ nam cho đời sống vì thế kính mời quý vị cùng nhìn vào Thánh Kinh xem Chúa dạy chúng ta cần có thái độ như thế nào đối với quá khứ, hiện tại và tương lai. Sứ đồ Phao-lô viết: "Tôi cần làm một điều: quên lãng sự đau đớn sau, mà bền theo sự đau đớn trước, tôi nhận mục đích mà chịu" (Phi-líp 3:14). Một bản Kinh Thánh khác dịch như câu này như sau: "Tôi chỉ chú ý đến một điều là quên đi những đau đớn đã qua, để lao mình về phía trước, tôi chịu những thử thách để chiếm được phần thưởng thật cao." Chúng ta cần noi gương sứ đồ Phao-lô, quên đi những điều đã xảy ra trong quá khứ mà hướng về tương lai. Chúng ta cần quên những thành công trong quá khứ để không kiêu ngạo về những thành quả của mình. Chúng ta cũng cần quên những thất bại trong quá khứ để không mất lòng tin ở tương lai, không mất tin cậy vào tình yêu và quyền năng của Chúa. Như vậy, đối với quá khứ chúng ta cần ngẩng mũ chào và quên đi, còn đối với tương lai, chúng ta cần có thái độ như thế nào? Chúa Giêsu dạy: "Trong vòng các người có ai lo lắng mà làm cho đời mình dài thêm một khắc không? ... Chỉ lo lắng chỉ về ngày mai, vì ngày mai sẽ lo về việc ngày mai. Sẽ khó hơn cả ngày nào để cho ngày nay" (Ma-thi-ơ 6:27, 34). Sứ đồ Gia-cô cũng viết: "Ngày mai sẽ ra thế nào, anh em đừng nghĩ bốt!" (Gia-cô 4:14a).

Ngày mai nằm trong tay Chúa, chúng ta không phải trăn trở với Chúa về ngày mai, nhưng chúng ta có trách nhiệm về ngày hôm nay, vì vậy hãy nhớ Chúa, đừng lo lắng cho ngày mai nhưng sống cách khôn ngoan thật đẹp trong những ngày tháng Chúa ban cho chúng ta trong hiện tại. Mỗi chúng ta đều có 24 giờ để sống hôm trong một ngày, nhưng có người làm được nhiều việc, có người không làm gì cả. Có người làm nhiều điều ích lợi cho mình và người chung quanh nhưng cũng có người chỉ làm những gì ích lợi cho mình và không nghĩ gì đến người khác. Có lẽ chúng ta đều đã thấy, khi một người nằm xuống, những gì người đó làm cho mình thế nào không còn, nhưng chỉ những gì người đó làm cho Chúa và cho tha nhân mới còn lại lâu dài. Xin Chúa giúp chúng ta biết sống ngày tháng trong cuộc đời cách khôn ngoan để đến cuối ngày, cuối năm cũng như đến cuối cuộc đời chúng ta không có gì phải hối tiếc.

Thánh Kinh cho chúng ta hiểu nguyên tắc để sống khôn ngoan. Hai nguyên tắc lớn nhất là: "Hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời ngời và hãy yêu người lân cận như mình" (Ma-thi-ơ 22:37-39). Chúa cũng dạy: "Không nào chúng yêu anh em mình thấy thì không thấy yêu Đức Chúa Trời mình chúng thấy được" (I Giăng 4:20b). Vì thế nguyên tắc chính yếu để sống khôn ngoan là sống yêu thương. Sống yêu thương không phải là chúng ta phải làm điều gì lớn lao, như hy sinh thân mình, hy sinh gia tài, sẵn sàng hy sinh cho người khác, nhưng là trong đời sống mỗi ngày, làm những điều như nhút, tẻ nhạt cho người chung quanh để

khiến cho đời sống ngọai đó đở chổ u hỏn, thoỏi mái và vui vớ hỏn. Chúng tôi nghiẻm thỏy rỏnẻn có nhỏnẻn đỉu thỏt nhỏ, chúng ta thỏy nhỏ không quan trỏnẻn, không có ý nghĩa gì bao nhiẻu, nhỏnẻn khi chúng ta dành thì giờ làm nhỏnẻn đỉu đó đở bày tỏ lòng thỏnẻn yêu cỏa chúng ta vớ mớ tẻnẻn nào, ngỏnẻn đó sỏ cỏ m kớch và vui mỏnẻn sâu xa. Nhiẻu khi đỉu chúng ta cỏn làm chỏ tẻnẻn mớ tẻnẻn chút giẻy mỏc, mớ tẻnẻn con tem và năm mỏnẻn phút đỏnẻn hỏ, nhỏnẻn nó có thỏ đẻm lỏi an ỏi, kớch lỏ thỏt là lỏn lao. Chúng ta ai cũng có nhỏnẻn lá thỏ cỏn viỏt, nhỏnẻn thiỏp cỏ m ỏnẻn cỏn gỏi, nhỏnẻn ngỏnẻn cỏn gỏi đỉn thỏi hỏi thỏm, nhỏnẻn vì bỏn rỏnẻn chúng ta đã đỏ nhỏnẻn đỉu đó qua mớ tẻnẻn bên. Chung quanh chúng ta có nhỏnẻn ngỏnẻn đỏnẻn sỏnẻn trong đỏu khỏ cỏn chúng ta gỏi đỏnẻn mớ tẻnẻn lỏi an ỏi, cỏ m thỏnẻn; có ngỏnẻn đỏnẻn buỏn chán hay cỏ đỏnẻn cỏn chúng ta có lỏi thỏm hỏi kớch lỏ. Có ngỏnẻn đỏnẻn đỏnẻn trỏc mớ tẻnẻn quyỏt đỏnẻn quan trỏnẻn, cỏn chúng ta gỏp lỏi cỏ u nguyỏn xin Chúa hỏnẻn đỏnẻn. Khi chúng ta làm nhỏnẻn đỉu nhỏ nhỏnẻn thỏt cỏn thiỏt đó là chúng ta sỏnẻn khôn ngoan.

Trong gia đỉnh, có lỏ ngỏnẻn vỏ, ngỏnẻn chỏnẻn cỏa chúng ta đỏnẻn khao khát trông chỏ chúng ta biỏ u lỏ tình thỏnẻn yêu qua hành đỏnẻn cỏ thỏ; hỏy nói, hỏy làm mớ tẻnẻn đỉu gì đỏnẻn ngỏnẻn đó cỏ m nhỏnẻn đỏnẻn tình thỏnẻn cỏa chúng ta. Nhiẻu khi chỏ mớ tẻnẻn cỏ chỏ yêu thỏnẻn trỏ mỏnẻn, mớ tẻnẻn lỏi nỏi ngỏt ngỏo, mớ tẻnẻn sỏ giỏp đỏnẻn nhỏ nhỏt trong nhà, trong bỏp, ngỏnẻn thỏnẻn yêu cỏa ta sỏ quên đỉ hỏt bao mớ tẻnẻn nhỏc buỏn lo trong lòng. Cha mỏ chúng ta, con cái chúng ta đỏnẻn trông chỏ đỏnẻn cỏ chúng ta quan tâm, lỏnẻn nghe đỏ có thỏ nỏi lỏnẻn nhỏnẻn đỉu chỏ tẻnẻn chỏa trong lòng; chúng ta chỏ cỏn bỏt đỉ mớ tẻnẻn buỏi xem ti-vi, bỏt mớ tẻnẻn buỏi tỏi làm viỏc bên computer, bên máy may hay bỏt cỏ mớ tẻnẻn công viỏc nào, là có thỏ dành thì giờ và đẻm lỏi niẻm vui cho ngỏnẻn thỏnẻn yêu. Sỏnẻn trong yêu thỏnẻn là mỏi ngày tiỏp tỏc quan tâm, chăm sóc và làm nhỏnẻn đỉu nhỏ nhỏt, tỏ nhỏ cho ngỏnẻn khác. Khi đỉu ta làm mang lỏi niẻm vui và an ỏi cho ngỏnẻn khác, chính chúng ta cũng đỏnẻn vui. Khi mỏi ngỏnẻn quanh ta có tỏ mỏnẻn lòng nhỏ nhỏnẻn, vui thỏa, chúng ta sỏ bỏt đỉ nhỏnẻn va chỏ m làm tẻnẻn thỏnẻn nhau, tình thỏnẻn chúng ta bỏt căng thỏnẻn, đỏi sỏnẻn sỏ nhỏ nhỏnẻn và ý nghĩa biỏt bao. Có ngỏnẻn đã nỏi, mớ tẻnẻn hành đỏnẻn yêu thỏnẻn dù nhỏ đỏnẻn đỏu cũng có thỏ mang lỏi nhỏnẻn kỏt quỏ tẻnẻn đỏp lâu dài mà chúng ta không ngỏ. ỏỏc mong trong năm mỏi này, vớ tình yêu cỏa Chúa tràn đỏy trong lòng, chúng ta sỏ lỏp đỏy nhỏnẻn ngày tháng trong cuỏc đỏi mình bỏnẻn nhỏnẻn viỏc làm và lỏi nỏi yêu thỏnẻn đỏi vớ ngỏnẻn chung quanh. Thánh Kinh đỏy: "Hỏy ỏ vớ nhau cách nhỏnẻn tỏ, đỏy đỏy lòng thỏnẻn xỏt, tha thỏ nhau nhỏ Đỏc Chúa Trỏi đã tha thỏ anh em trong Chúa Cỏ u Thỏ vỏy."

Cỏ u xin Đỏc Chúa Trỏi giỏp chúng ta sỏnẻn khôn ngoan, yêu thỏnẻn trong nhỏnẻn ngày tháng Chúa ban cho cuỏc đỏi chúng ta.

Minh Nguyễn
Chỏnẻn Trỏnh Phỏt Thanh Tin Lỏnẻn